

TRUSTY

NIEKTORÉ VÝZNAMNÉ MOMENTY Z DEJÍN:

1086: V Konštantínopole bol ukrižovaný Radomír (jeho podobizeň poznáme z Turínskeho plátna).

1094: V jaskyni neďaleko hradu Motségur bola vrahmi poslanými Vatikánom zavraždená Radomírová manželka Mária z Doliny mágov (Mária Mágdolína – Magdaléna, dnešné južné Francúzsko, vtedajšia Okcítania) spolu so svojou malou dcérou Vestou (prežil jej syn Vidomír, ktorý v tom čase s Radomírovým bratom Radanom skrýval na území dnešného Španielska). Začalo sa obdobie Detí svetla (katarov – góčov z Alby) a obdobie ochrancov Duchovného chrámu svetla - pravidiel života v Sláve a šifrovanej prorockej vízie (známej z legend ako svätý grál) Márie Magdalény a Radomíra - Templárov.

1168: Dobytím Arkony bol zavŕšený pád védických Slovanov – koniec védických Slovanov v Európe. Pozornosť mohla byť orientovaná na Deti svetla (katarov – nasledovníkov Márie z Doliny mágov a Radomíra – tých, čo žili v sláve – SLAVIENOV). Život v sláve bol veľmi blízky slovanskému obyvateľstvu, preto sa z Okcítanie veľmi rýchlo šíril po Európe a stal sa hrozbou pre transformujúce sa kresťanstvo a nastupujúcu moc Ríma (Vatikánu).

1209: Pápež Inocent III. vyhlásil krížovú výpravu proti Deťom svetla - katarom (v roku 1198 vyhlásil krížovú výpravu aj proti Konštantinopolu – hlavnému mestu Byzantskej ríše).

1213: Anglický kráľ Ján Bezzemok podpísal Bullu Aureu, čím sa podriadil pápežovi.

1221: dňa 6.8.1221 zomrel Dominik Guzmán – súčasný svätý Dominik. Jeho pôsobenie medzi katarmi schválil v roku 1206 pápež Inocent III. Neskôr duše katarských kacírov očisťoval ohňom.

1244: pád posledného významného hradu Detí svetla (Motségur) spojený s narodením Vidomira – neskôr posledného templárskeho veľmajstra Jacques de Mollay (potomka Radomíra a Márie z Doliny mágov – po praslici). Niektoré zdroje hovoria, že bolo vyvraždených až 3 milióny Detí svetla. Zvyšok dokončila inkvizícia v nasledujúcich storočiach (pápežskú inkvizíciu vykonávali z poverenia pápežov najmä dominikáni – nasledovníci Dominika Guzmána a františkáni – nasledovníci Františka z Asissi). Posledná katarská pevnosť Quéribus bola dobitá v auguste 1255. Nástupu moci Vatikánu už v Európe nič nestálo v ceste.

1250: Mestá Vatikán, Londýn a Benátky založili spoločný podnik – Svätú stolicu (PRVÝ TRUST).

1254: Rímska ríša sa mení na Svätú rímsku ríšu.

1314: Posledný templársky veľmajster Jacques de Mollay bol v Paríži pred Notre Dame upálený na hranici. Dobytá a vyľudnená Okcítania sa postupne stala súčasťou Francúzskeho kráľovstva, vplyv francúzskeho kráľov vďaka ich spojeniu s pápežom zosilnel, čo sa prejavilo na presune sídla pápežov

z Ríma do Avignonu (1309 - 1378). Prejavilo sa to aj vznikom storočnej vojny medzi Francúzskym a Anglickým kráľovstvom (1337 - 1453).

1355: Novým cisárom Svätej rímskej ríše sa stal český kráľ Karol IV. (Uhorský kráľ Štefan I. sa pápežovi podriadil už v roku 1000).

1453: Byzantská ríša bola dobytá Turkami.

1534: Anglický kráľ Henrich VIII. sa vzoprel pápežskej moci (Anglické kráľovstvo sa vymaňuje spod moci Vatikánu a vzniká DRUHÝ TRUST).

1666: V Londýne bol schválený zákon Cestui Que Vie Act. Každý, kto sa predpísaným spôsobom neprehlási za živého je evidovaný ako stratený na mori – mŕtvý, je považovaný za otroka a tovar, s ktorým sa obchoduje. Jeho majetok a aj on sám je evidovaný a spravovaný trustom (tvorí aktíva trustu). Trusty boli zjednodušene povedané obchodné spoločnosti s oddelenou štruktúrou vlastníkov a manažérov (podobne ako je to v akciových spoločnostiach).

V roku 1721 sa Peter I. stal ruským imperátorom. Jeho dosadením (výmenou osoby Petra I. počas jeho niekoľkoročnej zahraničnej cesty) získalo Kráľovstvo Veľkej Británie riadenie nad Moskovskou Rusou. V roku 1700 Peter I. uskutočnil zmenu kalendára a zo živých obyvateľov Moskovskej Rusi (Všeruské impérium) urobil mŕtvych. Pred rokom 1700 existovali iba dva trusty.

V roku 1774 (dnes obdobie známe ako Pugačevovo povstanie) sa Veľká Tartaria dohodla na spojení s Moskovskou Rusou a odovzdala jej právne nástupníctvo. **Týmto krokom sa Všeruské impérium (Moskovská Rus spojená s Veľkou Tartariou) vymanila spod vplyvu Kráľovstva Veľkej Británie a vytvorila vlastný Ruský trust (TRETÍ TRUST)**, čo im Kráľovstvo Veľkej Británie nikdy nezabudlo. Neskôr sa o pripojenie Európy k trustu spravovanému Všeruským impériom pokúsil Napoleon. Nevyšlo mu to. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Írska v spolupráci so Svätou stolicou (Európa patrila jej) použilo vďaka zrade na území Všeruského impéria staré (zachované ešte z čias Atlantídy) jadrové zbrane, ktoré dala k dispozícii Svätá stolica (genocídou obyvateľstva na Sibíri radikálne znížilo jeho populáciu, ale aj napriek tomu si ho nepodriadilo) a aj v Európe Napoleona porazilo (použitie jadrovej zbrane v Moskve proti vojskám Napoleona, ktoré sa v tom čase v nej nachádzali).

Stav pred II. svetovou vojnou: Pokusom o prerozdelenie území (s prerozdelením území súviselo aj prerozdelenie dotknutých aktív v podobe tovaru – evidovaných mŕtvych, považovaných za otrokov), ktoré začala Svätá stolica, bola aj I. svetová vojna. Vďaka udalostiam v Rusku a vzniku Ruskej sovietskej federatívnej republiky v roku 1917 však skončila patom. Preto Svätá stolica rozpútala II. svetovú vojnu (vlastníci trustov – živí a ich rodiny nikdy medzi sebou o aktíva nebojovali priamo. Ich vlastné pravidlá, ktorými sa riadili to zakazovali. Z tohto dôvodu boj o aktíva viedli zástupnou formou prostredníctvom vojen vytváraných vyskopostavenými mŕtvymi – vysokopostavenými otrokmi).

Výsledkom II. svetovej vojny bolo zníženie aktív trustu spravovaného Svätou stolicou a zväčšenie aktív trustu spravovaného Zväzom sovietskych socialistických republík a trustu spravovaného Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska (na úkor trustu spravovaného Svätou

stolicou). V tomto období prešlo územie Československa do vlastníctva tretieho trustu. Dovtedy bolo aj počas obdobia Rakúsko-Uhorska vo vlastníctve Druhého trustu.

Pád železnej opony priniesol opäť prerozdelenie aktív trustov. Územie Slovenskej republiky prešlo opäť do vlastníctva Druhého trustu, teda do vlastníctva Svätej stolice. Ďalšie prerozdelenie trustov sa konalo v dôsledku rozpadu Zväzu sovietskych socialistických republík. Tretí trust bol opäť oslabený.

CHRONOLÓGIA PRÁVNEHO NÁSTUPNÍCTVA SPRÁVY TRUSTOV:

Svätá stolica (Prvý trust):

- Právna identita trustu sa nemenila.

ANGLICKÝ TRUST (Druhý trust):

- 1534 – 1707: Anglické kráľovstvo.
- 1707 – 1801: Kráľovstvo Veľkej Británie.
- 1801 – 1927: Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Írska.
- 1927 – 2021: Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska.

RUSKÝ TRAST (Tretí trust):

- 1700: Peter I. mení kalendár a mení živých obyvateľov Moskovskej Rusi na mŕtvych - na aktíva Druhého trustu spravovaného Anglickým kráľovstvom.
- 1721 – 1774: Moskovská Rus, podľa oficiálnych zdrojov Všeruské impérium. V roku 1721 sa údajne Peter I. prehlásil za Ruského imperátora.
- 1774 – 1906: Veľká Tartaria preniesla svoju právnu subjektivu na Všeruské impérium (posledná zmienka o Veľkej Tratarii existuje v Encyklopédii Britanica z roku 1771). V roku 1774 vznikol Tretí trust.
- 1906-1917: Ruská ríša.
- 1917: Ruská republika.
- 1917-1921: Ruská sovietska federatívna republika.
- 1921 – 1991: Zväz sovietskych socialistických republík.
- 1991 - 2021: Ruská federácia.

SÚČASNOSŤ TRUSTOV:

- V súčasnosti existujú tri hlavné trusty, ktoré vlastnia množstvo iných (trustom je napr. aj každý štát): Najväčším hlavným trustom (Prvý trust) je stále Svätá stolica reprezentovaná Štátnym sekretariátom vedeným štátnym sekretárom.
- Druhým hlavným trustom je Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska reprezentované kráľovnou Alžbetou II. (Druhý trust).

- Tretím a najmenším hlavným trustom je Ruská federácia zastúpená vládou Ruskej federácie a prezidentom Vladimírom Vladimírovičom Putinom (Tretí trust).

Na VELKOM RESETE, ktorého súčasťou je aj použitie biologickej zbrane - experimentálnej génovej terapie sa dohodli pôvodní vlastníci všetkých troch trustov, pričom opäť na všetky nevyhnutné aktivity spojené s týmto procesom opäť použili mŕtvych – otrokov.